

[Bouet.]

de, der er socialdemokratisk styret, i virkeligheden har set med stor interesse og sympati på det forslag, som den højtærede minister fremsatte i det andet høje ting.

Således som forholdene nu har udviklet sig i det andet høje ting, hvor man ikke har kunnet enes om en fælles indstilling, men har afgivet ikke mindre end fire mindretalsindstillinger, er der ikke andet for ministeren at gøre end at modtage det radikale forslag, som altså er blevet vedtaget i det andet høje ting, og som naturligvis er bedre, set med mine og ministerens øjne, end det forslag, som socialdemokratiet har stillet.

Vi er altså ikke tilfredse med den udvikling, der har fundet sted på dette område, og havde helst set, at ministerens forslag var blevet vedtaget. Vi vil naturligvis ikke modsætte os det foreliggende forslag, navnlig ikke da den højtærede minister har anbefalet, at man skal stemme for det. Men vi synes alligevel ikke, at forslaget er det rette under de vanskelige økonomiske forhold, som vi lever under, og derfor vil vi fra vor side undlade at stemme ved tredje behandling.

Ingeborg Refslund Thomsen: Den kritik, der ude omkring har været af skolebespisningen, har skudt langt over målet, og det er ikke for at imødegå denne kritik, at mit parti går ind for at nøjes med de 6 måneders bespisning, men fordi det synes rimeligt at række hjemmene en hjælpende hånd i vintermånederne, da børnene trænger mere til den vitaminrige kost. Om sommeren må hjemmene så selv kunne sørge for skolemaden. Det er meget rigtigt, at der er fastsat bestemte beløb for, hvad denne mad må koste. Vi er ikke tjent med, at der tales ilde om skolebespisningen, og at den opfattelse breder sig, at maden er for flot.

Den ny affattelse af § 3, hvorefter kommunalbestyrelsen får refunderet $\frac{1}{3}$ af udgifterne, er bedre end den tidligere bestemmelse, hvorefter der stilledes 2 mill. kr. til rådighed.

Jeg ser i loven en hjælp til hjemmene. Det var så nemt, det var billigt, det var sundhedsmæssig godt. Nu aflastes mødrene i vinterhalvåret, også det er en betydelig hjælp. Jeg håber, at endnu flere kommuner nu vil indføre skolebespisningen.

Det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo har jo de københavnske problemer så nær inde på livet, og måske ser det lidt anderledes ud her, end vi kender det ude om-

kring, men loven er jo for landet som helhed, og for landet som helhed synes jeg loven er god i sin nuværende affattelse. Jeg anbefaler den.

Steffensen: Jeg kan ikke medvirke til gennemførelse af det forelagte lovforslag. Det er ikke, fordi vi ikke anerkender, at børn trænger til at få den bedst mulige føde, men vi synes, at man efterhånden prøver at skyde ansvaret over på det offentlige, og vi mener, at skolen er til for undervisningen; bespisningen hører hjemmet til. Vi ser det som en fare at gå over til at forflygtige hjemmenes ansvar og lægge ansvaret mere og mere over på det offentlige. Jeg anerkender, at der kan være mange hjem, som er vanskeligt stillet, men så bør hjælpen stiles til hjemmene og ansvaret ikke væltes over på det offentlige. Denne udvikling kan efterhånden få uheldige konsekvenser.

Det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo nævnte, at vi skulle have en sund ungdom. Ja, det er rigtigt, vi skal have både en sund og en køn ungdom, og det er også rigtigt, at i det forhold spiller forplejningen, bespisningen, den allerstørste rolle, men skal vi have en sund ungdom, skal vi også have et sundt hjem, og derfor har vi altid betragtet det som det sundeste, at hjemmene og forældrene føler ansvaret overfor deres børn. Vi vil sætte ind på alle de områder, hvor der kan skaffes hjemmene bedre og billigere muligheder for at forsørge deres børn på en sund og en god måde. Udfra de betragtninger ser jeg mig nødsaget til at stemme imod det foreliggende lovforslag.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensén): Jeg skal tillade mig at gøre nogle enkelte bemærkninger til de ærede ordføreres indlæg. Det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo fremkom med betragtninger om den nytte, skolebespisningen gør, og jeg skal ikke på nogen måde forsømme at gøre gældende her — det ville være urigtigt — at et måltid mad i skolen vil være og kan være til gavn for barnet. Men de to synspunkter, som har dannet baggrunden for det forslag, som jeg stillede i det andet høje ting, var for det første, at vi mente, set ud fra vort standpunkt, at disse opgaver først og fremmest hørte hjemmet til, og for det andet det økonomiske spørgsmål, med hensyn til hvilket jeg mente, det var rigtigt i den foreliggende situation at søge de offentlige udgifter på disse områder begrænset. Det er